

Airedale terrier

En beskrivelse av rasens kjennetegn og bruksområder

Kilde: Wikipedia, den frie encyklopedi

Generelt

Airedaleterrier er den største av terrierrasene, og blir ofte kalt kongen av terrierene. Den ble avlet frem i Storbritannia på midten av 1800-tallet. Navnet har den etter Aire-dalen i Yorkshire. Tidligere gikk den også under navn som bingleyterrier, watersideterrier og workingterrier.

Opprinnelse og alder

Rasen ble trolig til omkring år 1850. Forløperen, er trolig den nå utdødde black and tan terrier, den var en typisk gårdshund som ble brukt til å holde rotter og andre skadedyr vekk fra gårdene, og var vanlig brukt av såkalte jegermestere og skogvoktere i distriktet. Denne hunden ble antagelig krysset med blant annet otterhund. I siste halvdel av 1800-årene ble det arbeidet iherdig med å videreutvikle og foredle rasen. The Kennel Club (KC) anerkjent rasen i 1886. Den første Airedalen kom til Norge, til Gjøvik, i 1911. Det høyeste registreringstallet i Norge hadde man i 1973 med 321 airedaler. Utseende, anatomi og fysikk

Fysisk

Dette er den største av terrierne. Muskeløs, energisk og ganske kompakt i kroppen, men ikke høystilt eller lang. Hannene blir gjerne 58-61 cm i mankehøde, og tispene blir ca 2 cm lavere. Venkten varierer fra 20-25 kg. Pelsen er tett og ru, men skal ikke være så lang at den virker lurvete.

Dekkpelsen er i tillegg stiv og kan kruse eller bølge seg, men den skal ikke krølle. Over ryggen har disse hundene en sort eller grizzlet (gråsprenkt) sadel, mens fargen ellers gjerne er brun (tan). Tradisjonelt ble halen kupert til ca 2/3 lengde, men dette er nå forbudt i Norge. Pelsen er røytefri dersom den håndtrimmes to-tre ganger årlig. Gjøres ikke dette, eller pelsen klippes, vil hunden begynne å røyte, samt få økt risiko for våteksem og andre hudlidelser. Kroppen er kvadratisk og hodeskallen lang og flat, med et kraftig kjeveparti. Halsen er tørr og muskuløs, og av moderat lengde. Forlemmene er rette sett fra alle vinkler, og brystkassen dyp. Lårene er lange og kraftige og godt vinklede. Airdaleterrier er en hund med stort pågangsmot og god fysikk. Den tåler kulde godt. Den er kjent for å ha god stamina og tåler stor fysisk belastning godt kondisjonert.

Bruksområde

Airedaleterrier er en flerbrukshund med mange unike egenskaper. Tidlig i forrige århundre ble den mye benyttet av engelsk politi som patruljehund. I første verdenskrig tjenestegjorde den i både den russiske og den engelske hæren. Den utførte oppdrag for Røde Kors – oppsporet sårede og gikk med beskjeder. Airedaleterrieren ble ansett som en meget bra rapport- og vakthund. Den ble også benyttet i annen verdenskrig.

I våre tider brukes airedaleterrieren mest som familiehund, men den er godt egnet som brukshund og i hundesport, f. eks. som ettersøkshund eller i agility. I noen grad har den også vært benyttet som politihund, førerhund og lavinehund. Den har til og med vært trent opp som fuglehund, selv om dette ikke vanlig. Mest av alt er den likevel en god turkamerat, som egner seg ypperlig som kløvhund og trekkhund.

Lynne og væremåte

Airedaleterrier er en sporty og tiltalende hund å se til. Leken livet ut! Den regnes som lettlært, trofast, robust og tøff, og er allsidig, aktiv og hardfør. Den har gjerne stort pågangsmot og er en typisk terrier på alle måter.

Airedaleterrieren er flink og tolmelig med barn, hvis barn og hund er vant med hverandre. Hunden blir det en gjør den til, og den vil naturlig vokte på det den mener er i familiens interesse. Får den anledning jakter den også gjerne. De fleste airedaleterriere går fint sammen med andre hunder og dyr dersom de sosialiseres godt som unge.

Ev sykdom

Airedaleterrieren er en frisk hunderase, HD forekommer som hos alle raser, og allergi/våteksem. Det siste ofte fremkalt av manglende napping og/eller klipping.

**«Det er ingen begrensninger for hva en kan bruke en Airedale til,
det kommer an på eieren.»**